

cursos humans de l'hospital que en potenciï les vocacions sanitàries, que en consideri la vàlua personal i col·lectiva, que en reforci el treball en equip i que sigui capaç de recollir allò de bo que tothom té i de rectificar equivocacions si n'hi ha.

En les organitzacions modernes, ja no existeix allò que un mana i els altres creuen. La suma de les individualitats i la confluència ordenada de voluntats aporten un valor afegit a la feina i el que de debò aconseguirà una millor assistència. L'hospital de Berga dona servei a un àmbit relativament petit de població si el considerem des d'una perspectiva de tota Catalunya. Però això ha de deixar de ser motiu per conformar-nos amb el que tenim. Hem d'aspirar a consolidar aquest hospital conscients de la seva envergadura, però conscients també que qui el fa funcionar són les persones, els professionals que hi van a treballar cada dia, i que la seva feina és vetllar per la salut de les persones que hi atenen. Això ho aconseguirem amb bons equipaments, però també amb un model organitzatiu que garanteixi una plantilla consolidada eficaç i satisfeta del seu treball, implicada en els objectius i la gestió integral del centre, que millori dia a dia la seva eficàcia per convicció. Hi ha molts exemples en les tècniques actuals de gestió. Cal saber escoltar i fer participar tothom en la presa de decisions. Només així aconseguirem millorar substancialment el resultat final. Sempre hem cregut que, dins d'un marc organitzat, una decisió presa en equip és qualitativament millor que una decisió individual.

Aquest és el repte que els nostres representants a la junta de l'hospital es plantegen i que, tot i la seva poca representació en el conjunt de membres de la junta rectora, assumeixen com a compromís i repte associat als nostres regidors.

Hi som per servir els interessos de Berga, i aquesta n'és la nostra interpretació.

Neu per dies

► **L'Ajuntament es va veure incapaç per netejar ràpid i bé els carrers després de la nevada de desembre**

Sens dubte, la nevada del passat 14 de desembre podria catalogar-se com a excepcional. En poques hores, Berga va quedar coberta de neu. I paralitzada. Passades ja unes setmanes, l'anàlisi que podem fer-ne és més aviat negativa. Es va actuar tard, amb poca eficàcia i amb manca de previsió. I la responsabilitat no era pas de les brigades, que fan el que els manen, sinó de les autoritats. La neteja de Berga va ser escassa i lenta. Algú va demanar potassa per tirar-la en punts concrets i, o no n'hi van portar, o va arribar al cap de vuit o deu dies.

Sort en vam tenir dels voluntaris. Molts carrers van ser netejats pels veïns amb pales i mànegues, malgrat constatar que hi hauria d'haver hagut més col·laboració ciutadana. La brigada municipal va arribar una setmana després.

I no parlem ja de situacions personals viscudes per veïns que van

trobar-se lluny d'éssers estimats que tenien a l'hospital i que no s'hi podien desplaçar perquè era impossible sortir de casa.

Davant de tota aquesta situació caòtica, les paraules de la màxima autoritat municipal, l'alcalde Badia, dient que l'actuació havia estat "força correcta i que, en general, excepte llocs molt concrets, s'hi va circular bastant de pressa" sonen com una befa. A l'hospital, sembla ser que no convenia treballar-hi més. "El lògic és que l'hospital s'espavili", va dir l'alcalde. "Pretendre que l'Ajuntament ho faci tot a l'hora és impossible". I, per això, el dinar d'aquell dia es va ressentir del fet que "la cuina ambulatòria va tenir problemes". Haurien d'admetre que la nevada els va agafar amb la pixera al ventre.

En podríem treure alguna conclusió de tota aquella situació? Pensar que tots som humans i que ens va agafar desprevinguts a tots és una conclusió. Però nosaltres creiem que, mentre cadascú vagi a la seva i no hi hagi una voluntat decidida d'actuació conjunta i ben coordinada davant de situacions com la viscuda, una altra vegada tornarem a tenir neu per dies.